

BA DAKIZU NON NAGOAN

G. Aresti
N.de Felipe

Ekribitzen badaustazu ba dakizu non nagoan, infernu labanagoan, deabruen ahoan.

Maradikatu gintuen manera ezagunean jario ginen egunean ta kantatzen doguean.

Egarrie kendutako daukedar mila edurte, baso bete metal ur te hoguetabost pake urte. Bihotzez matatu biot ene amazo latana, tiria mo ustana, isailteko diostana.

Egia latxik kantatzen hemen ez nait atxikitzen, hortako ez dut zerbitzen eta ditut ekribitzen.

Basurtun izan ziranen errotak alenaman, heriotzez emanak, hilerrira eramamak.

Bilbaon ba dagoz bandera gorri eta bellegiak, melen dinokua legiak, garala epelegiak.

Bilbaon ibiltzeagatik ez nuen galdu bernikan, orain ez dut ezer nik han, hiri naitzelako Gernikako.

Ekribitzen badaustazu ba dakizu non nagoan, infernu labanagoan, deabruen ahoan.

ASTOAREN G. Aresti
M. Labeguerie
Kristau prestu bat bailitzan auto bat dago elizan.

Hantze ta abiatu debotan ganantza eta beste bat dela ematen du antza, baina haren otolitzak dirudi buriantza, pater notterrik gabe egun du arantza.

Korera igon eta han daude kantari apezpiku jaunaren hogei zerbitzari, pema eman diote gure atsoari ez baitaiki latinez goitxo pelatari.

Apoziza sermolarri dago kulpituan hainbeste garrasiala hasasna ituan, gure atsoarekin sartu da pleituan eta honen arantzak itxiltzen aittuan.

Elizan du sufritu momentu larrikir, arantzarik gabeko lastimagarrikir, kristauak belarluho lurrean jarrikir, inork ez du ikusi suaren belarrikir.

Bustama alitza eta korotik erori, bertan akabatzen da ez delako txori, zuzera jotzen eta aita San Pedrori,

ze moduz gusatuko auto mahar hori? Aita San Pedrok dio: ai zer pazientzi!

Zeruetan astorik ez nuen izentzi, baina sarera hoki nola galazari, kabrestuan dakazki hamar indolgentzi.

EMAZURTU G. Aresti
Herrikoo
Baurutz iaio hintzen lurrean ardita, pobreen esperantzak benetan zer dira?

Ama urrikaririk hala zinan eran, esperantza gutxiak hil zirela gerran.

Baina inoren zorrik ez dun ordainduko, heure etorkinunak ditun apainduko. Sufritutua gilauden hamalika gasete, ez peninan sabela alimotzu bete; beti gau eta egun gogorrik lanam, jornal benetan pobre baten afeanean.

Ekundu hintzenean bost gona hituen, bi bahituran jarri bi saldu hituen, soinean duan hori dagoa zaharra, berriak erosteko esperantza txarra.

Haurtzo bat abelean beste bat beaean, anarra harbatsean, artos haurzoan, hiru lendi ketu suaren ondoan, beste argirik ez dun hietzat munduan.

Hi hait Euskal Herria, herri nekatur, inork ezagutzen eta hire bekatur?

Baina inoren zorrik ez dun ordainduko, heure etorkinunak ditun apainduko.

MAITE DUGU MUNDU G. Aresti
Herrikoo

Munduko dauko gorrotto bizi baikara gaiteto, egun batetan biziko gara, Jainkoa dago lekuko. Guk maite dugu mundua, hau gure sentimendua, maitasunean helduko zaigu heriotzeko ordut.

Amerikan arraza noble bat izana, larri gorri barroa ez zen hain otzana. Nori ez du ezagutzen yankien esana: "Indiorik onena luepan datzana".

Afrikatik miloika gizon beltz ekarri, gero eskibotzaren uttar-pean jarri; orain labe daudela ez dago hain garbi, etabiltzen dituzte gerraren ongari.

Oso gauza pelita Monrousen dotrina, hego-marikarrek neketan jakina; iparlean gizonak hitzeko nekima, hergo-aldean herritz negarra, zotina.

Atomikak erreta dago Hiroshima, Japonen hartu zuen bere katixima; non egon da hainbeste inuzent bikima? Olagarrak erreta du bere dixtima.

Gure Euskal Herriak maite du Afrika, ez dudela hain galdi jende zuririka; bihotzez gorrotatzen Goleto Amerika, gaitz baita han aurkitzen gizon presturika.

GURE AMA ITASOA

G. Aresti
N.de Felipe

Zu zara gure ama maizia, euskaldunon gurasoa, zeru-magarik eta hondarrik ez dakitun itasoa.

Elikatzen gaitu zu gure upatzen soterririk gabeko desordo latzetan. Zurekin dugu kitatu gabe paga esainko torra, zu zara une askoren ama, beti zabiltza izorra.

Gure etorkinuz erdituko zara ezitun gaitzen herri berrien plazara. Zuk herriari ekarri behar diozu hake santua, herrietako opa ditugu euskaraz gure kantua.

CURETATZAT

G. Aresti / Herrikoo

Curetatzat berdin dira astoa eta jain, lana bihurtzen dugu kantatzeko gaia. Mar ditzaugon enkuan gilitza eta laia, gariz eta burdinaz, lantzeko Biskiaia.

Gitararekin aire berri bat dararamu kantut egun, abesti libre eta leiala, prestu eta noblezadun; haren medioz zer garen, ongi izan gaitzen ezagun, herri langile nekazaria hala defendi dezagun. Gure gogoa ez bedi arren kantu bonetkin ababa, gure ekintza izan dadila gure hitzaren alaba.

Egun batetan ean dezagun ez "hala bis" bai "hala da", neketa eta lana dirade zailomaten alaba.

Bide honetan baldin hagas, jakin dezagun zergatik, zain egun behar dugu zintzoki, bekotirak dugunagatik; sinestredunak dudarrik gabe bere Jangoikiagatik eta sinete gabeek berri bere choreagatik.

MAITE DUGU MINIDUA G.Aresti / Herrikoa

Mundusk dauku gorroto
bizi bakera gaitzeto,
egun batetik biziko gara,
Jaunkoa dago lekuko.
Guk maite dugu munduan,
hau gure sentimendua,
maitasunean helduko zaigu
heriotzeko ordua.

Amerikan araza
noble bat izana,
larru gorri hartoa
ez zen hain otzana.
Nork ez du ezagutzen
yankeen esana:
"Indiorik onena
lupenak datsama".

Afrikatik milaka
gizon beltz ekarri,
gure eskialhotzaren
urtar-pean jarri;
orain libre dandela
ez dago hain garbi,
erabiltzen dituzte
guretan eugarri.

Oso gauza polita
Monroen doktrina,
hego-amerikarrak
noletan jartzen;
iparraren gizonak
hitzeko makina,
hego-aldian herriz
negarra, zotina.

Atomikak erreta
dago Hiroshimai,
Japonak hartu zuen
bere katikini;
non egon da hainbeste
inustent bitkina?
Olagarroak hartu
du bere bitkina.

Gure bukiak Herriak
maite du Afrika,
ez dabilan han geldi
jende zuririko;
bihotzez gorrotatzen
Golkto Amerika,
gaitze baita han aurkitzen
sion prostarria.

QUIRE AMA ITXASOA

G.Aresti /
F.de Felipe
Ze zara gure ama maizia,
euskaldunon gurasoa,
zeru-mugarik eta hondarririk
ez dakituen itxasoa.

Elikatzen gaitzue
zure ugaztetan
surtorrikerik gabeko
desordurik lantzen.
Zurekin dugu kitatu gabe
paga ezinako zorra,
zu zara ure eskoren ama,
beti zabilazte izorra.

Gure etorkizunak
erudituko zara
irten gaitzen herri
berrien plazara.
Zuk herriari ekarri behar
dizue bake santua,
horretarako opa dizugu
euskaraz gure kantua.

GURETZAT G.Aresti / Herrikoa

Guretzat berdin dira
astea eta jaia,
lana bihurtzen dugu
kantatzeko gaita.
Har ditagun eskuan
giltza eta laia,
lantze eta burdinaz
guretzko Bizkaila.

Gitarrekin aire berri bat
daramagu kantue egun,
abesti libre eta leiala,
prestu eta noblezanduz;
haren melodioz zer garen,ongi
izan gaitzen ezagun,
herri langile nekazaria
hala defendi dezagun.
Gure gogoa ez bedi arren
kantu homekin akaba,
gure ekintza izan dabil
gure hitzaren alaba.
Egun batetan esan dezagun
ez "hala bizi" bai "hala da",
nekeak eta lana dirade
zorionaren alaba.

Bide honetan baldin bagoa,
jakin dezagun taratetik,
zin egin behar dugu sintzoki,
bakotzaz duenagatik;
sinatetuek duararik gabe
bere Jangoikiagatik
eta sineste gabek beziriz
bere ohorengatik.

ONAZ ETA GANBOA G.Aresti / Herrikoa

Oinez eta Gambaoren
errieta handia,
ikusirik lur zelaia
jozu dago mendia.
Su gabe dago zuzia,
su gabe ilendia.
Seinale gertuagorik
ezazue non ditz?
Mondrago hartu dute
oinartarek trazioak,
gure salduko bizkaila
urroaren prezioa
ezagutuko baitira
Judean ofizior.
Eskelerriz beteiko
tatxaz eta bizioz.

Oraindik homentxe gaude
Oinaz eta Ganboan,
Oinaz zaldunaren pen
Ganboa aiaz mardoa.
Gure gorroto bizi
ez baita aurtengoa
gure arrazoi gutxia
hasarrez hementi doa.

Bost-ehan urtean egon
gara justitzi-eko
baina sua eta ura
erri nahas dituzte,
irakin edo amata
eta dago ezer beste,
inork ez dezala esan:
"dikioke zaitzete".

GORA TA GORA BETI G.Aresti / Herrikoa

Gora ta gora beti,
baita gara lapurdik
Euskerak bizi gaitu
eta bizi bedi.

Gorantz da agudo kapitala
eta lapurdik bori dago apala,
alderbesteak dago mundu zitala.
Konformetzen ez bagara
ze jokatu mortalak!

Gure ez da bizi-modu normala,
lurra lantzeko baitzurra eta pala,
lanaren truke kobratzen erreala.
Inentan da miserabile
euskaldunon jorjala.

Munduan ezin bizi ditzake hala,
merkatuetan dena gora doala,
etxera eta zopa gutxi arjala,
krisielurien olia
ez da postere formalia.

Obrero eta nekazari leiala,
zuen ez da nekazari liberala.
Diru zikinak putre motak bezala
botatzen diru gainera
hortxe bere itzala.

Jabeek dute kontzentzi zabala,
kakastu dute gure lurren azala,
baina Lapurdi ez da hain zerbitzala;
burruka garbain dago.
Hori da printzipala.

LAUGARRIKINZ NEKEA G.Aresti / Herrikoa

Neure hipiez esanem,hixikia,
zergatik etxep ez dagoen ogirik,esanien
ogia erosten dela,baina ez apirilrik,
edo hile aitzaren hurren,etzazko borra,
erretzenaren ondoko marmorio kantariak,
azal zaien mola bizi diren,esatizaten duten,
milaka esperantzarik gabeko gizon doilor,
diruak hantizten marroenak.

Baina egunak etorri behar ditzin,agian bihar,
eta ordun libertateak,neska pampoa,
zoparekin kantatuko dizue euskaraz,
eta Gernikako arbola,oilaritxetuturik,
gaur inork ezagutzen ez duen hiloz hori,
gaineke adarretaragino beteiko du frutuz.

MADIZIOZ BETIKOA G.Aresti / Herrikoa

Baizik,
Bartzelonako euskaldun
umbertsidademutirik,
egian ditzazte,
zuen artotik batek
baldin eta explotatzen badu,
mendetik homar edo hiru urtera,
beraren amaia
obrero
edo kontadores,
hori,
zuen arteko
bortu,
neure maldiziorik borroberlaren
hornituko dudala,
sipulor,sipulorum,
mundu botetako
puta
esmerik
esmerita
bezala.